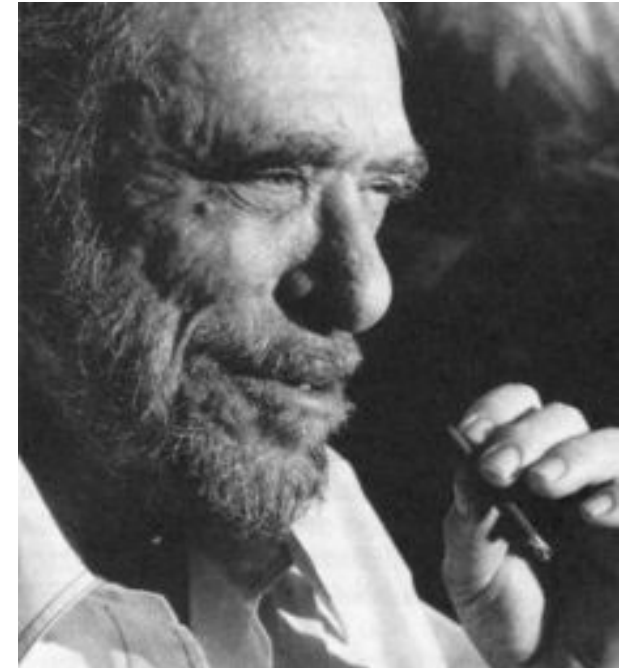

Unn-a poexia a l'è 'na çittæ

Charles Hank Bukowski

Unn-a poexia a l'è 'na çittæ

A poem is a city
Henry Charles "Hank" Bukowski
(1920-1994)

primma traduçion into 1997 pe 'n'allestimento d'ostaja

stampa in papê de 10 còpie firmæ pe-i amixi: ___/___

a edizion e-libbro a se scarega in libertæ da o scito: anselmoroveda.com

traduçion de Anselmo Roveda
autoproduçioin Draffin | Zena 2007

ut
draffin

Unn-a poexia a l'è 'na çittæ
pinn-a de stradde e tombin
pinn-a de santi,
eroi,
limoxinanti,
matti
pinn-a de banalitæ
e de röba da beive
pinn-a de ægua da o çê
e de tron
e de momenti de sessia,
'na poexia a l'è 'na çittæ inta guæra,
'na poexia a l'è 'na çittæ
che a domanda a 'n releuio a pëndolo
o perchè,
'na poexia a l'è 'na çittæ che a bruxia,
'na poexia a l'è 'na çittæ sotta a e cannonæ
e sò butteghe da barbê
pinn-e de imbriaeghi grammi,
'na poexia a l'è 'na çittæ dove o Segnou
o cavalca nùo
pe-e stradde
comme Lady Godiva,
dove i cæn sbraggian de neutte,
e fan scappâ a bandëa;
'na poexia a l'è 'na çittæ de poeti,
similiscimi tra i ätri,
e pin de venin e rouxià...

'na poexia
a l'è sta çittæ in sto momento,
50 miggia da o ninte,
e 9,09 do mattin,
o gusto do licô e de çigarette,
ne guardie ne innamoei
che passagian pe-e stradde,
sta poexia, sta çittæ,
che a serra e sò porte,
barricâ,
squæxi veua,
desmuosa senza lagrime,
invegiâ senza pietæ
i monti de pria dùa,
o mâ comme 'na sciamma de spigo,
'na lunn-a senza grandessa,
'na muxichetta da barcoin rotti...

'na poexia a l'è 'na çittæ,
'na poexia a l'è 'na naçion,
'na poexia a l'è o mondo...

e oûa metto sto chi sotta veddro
perchè o vedda o direttou matto,
a neutte a l'è da 'n'ätra parte
e scignoe grixastre stan in cöa,
'n can ghe va appreuvo fin a foxe
e trombe annuncian a forca
intanto che ommi piccin straparlan de cose
che o no l'è poscibile fâ